

Krajowa konferencja karpiowa i szkolenie w Licheniu Starym

Kolejna, dziewiętnasta już Konferencja Hodowców Karpia oraz szkolenie dla rybaków zorganizowane przez Polskie Towarzystwo Rybackie, odbyły się w Licheniu Starym w dniach 19-21 lutego 2014 roku. Jak zwykle frekwencja dopisała, zgromadziło się 235 uczestników – właściciele, dzierżawcy i zarządzający gospodarstwami karpioowymi, pracownicy administracji centralnej, samorządowej, pracownicy naukowci, inspekcji weterynaryjnej oraz firm działających na rzecz rybactwa. Szczegółowa relacja z konferencji i szkolenia autorstwa dr. Jerzego Śliwińskiego

zawarta jest w tegorocznym drugim numerze Przeglądu Rybackiego.

W niniejszym doniesieniu podjęto jedynie kilka wątków pojawiających się w referatach oraz w trakcie dyskusji po ich wygłoszeniu oraz w kularach.

Podobnie jak kilka ostatnich konferencji, również ostatnia była zdominowana tematami dotyczącymi ekonomicznego wymiaru funkcjonowania gospodarstw, to jest obciążeń fiskalnych sektora, projektów wprowadzenia opłat za pobór wody do napełniania stawów, finansowego

wymiaru bytowania zwierząt rybożernych w obiektach stawowych, wykorzystania środków unijnych, cen zbytu karpia towarowego itd.

Pierwsze konferencje karpiove poświęcone były głównie problematyce technologii chowu karpia i ryb dodatkowych. W programie II konferencji karpiovej w Wadowicach w 1997 roku (czyli przed akcesją do UE) dominowała problematyka dotycząca żywienia ryb, metod zwiększania zasobów pokarmowych w stawach towarowych przy zmiennych liczebnie obsadach ryb, praktycznych aspektów biotechniki chowu materiału zarybieniowego ryb dodatkowych stosowanych także w polikulturach, prac genetycznych w aspekcie praktycznego zastosowania w gospodarce stawowej. Pochodną rosnących problemów ze zbytem karpia były rozważania na temat zmian sytuacji marketingowej gospodarstwa w Zatorze na tle wymagań rynku lokalnego. Przedstawiono również referat ilustrujący pozaprodukcyjne walory stawów karpiowych, podkreślając spodziewaną rosnącą ich rolę w zróżnicowanych aspektach gospodarczych i przyrodniczych.

Zmiana zainteresowań słuchaczy i doboru referatów jest naturalna, spowodowana została radykalnymi przemianami własnościowymi w sektorze po 1989 roku, wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej w 2005 roku oraz dopływem środków unijnych na inwestycje i rekompensaty wodno-środowiskowe. Dekompozycji uległ również rynek karpia wpływając negatywnie na możliwości zbytu i poziom uzyskiwanych cen.

W trakcie XIX konferencji duże zainteresowanie wzbudziła problematyka opłat za pobór wody na potrzeby chowu i hodowli ryb. Nie tylko hodowcy karpia, lecz także pstrągów z oczywistych względów są żywotnie zainteresowani problematyką dyskutowanych planów wprowadzenia przez Ministerstwo Środowiska opłat za korzystanie ze środowiska. Zasada „korzystający z wody płaci” jest przedstawiana przez ten urząd jako argument do zagwarantowania środków finansowych dla gospodarki wodnej w Polsce na poziomie 75%, pochodzących z opłat na wodę i ściąganych od jej konsumentów (przemysł, rolnictwo, gospodarka komunalna). Zaprezentowana w trakcie konferencji symulacja określa wielkość stawki na 388 zł/ha. Obligatoryjność i wysokość opłat jest negowana przez środowisko karpiarzy co najmniej z dwóch powodów – pierwszy to podstawy prawne naliczania stawek, drugi to nieuwzględnianie środowiskowych i pozaprodukcyjnych funkcji stawów w kalkulacjach opłat. Konieczna jest mobilizacja całego środowiska w celu ochrony branży przed nadmiernym fiskalizmem.

Wyraźny kilkuletni spadkowy trend produkcji karpia został zahamowany i można oczekiwać, że produkcja w 2013 roku nie była niższa niż w poprzednim sezonie, czyli na poziomie około 18000 ton. Niestety uzyskane średnie ceny były niesatysfakcjonujące, niższe o ponad 1,1 zł/kg niż w 2012 roku, co oznacza duży regres i spadek do poziomu sprzed dziesięciu lat. Wpływy branży ze sprzedaży karpia

towarowego z powodu niższych cen były niższe o około 20 mln zł. Wzrost podaży karpia krajowego i pochodzącego z importu, zmiany na rynku, oczekiwania części konsumentów na karpia przetworzonego, to wyzwania, z którymi muszą się zmierzyć hodowcy tego podstawowego wciąż gatunku polskiej akwakultury. Ostatnio przybyło nowe zagrożenie w postaci przymiarek do wprowadzenia zakazu sprzedaży żywego karpia.

Potencjał produkcyjny stawów karpiowych nie jest w pełni wykorzystany z powodu ponadnormatywnych strat w rybostracie powodowanych przez choroby ryb. W tym kontekście niezmiernie istotne są działania profilaktyczne oraz terapia ryb prowadzone przy ścisłej współpracy hodowcy z lekarzem weterynarii. Współpraca ta w ostatnich latach poprawia się, gdyż duża grupa lekarzy uzyskała ostatnio specjalizację z chorób ryb.

Jak zwykle fundusze unijne wzbudzają wiele emocji. W jednym z referatów przedstawiono spojrzenie hodowcy na obecnie funkcjonujący Program Operacyjny, z krytyczną oceną spotkała się oś IV, czyli Lokalne Grupy Rybackie. Bardziej zniuansowaną opinię przedstawiono w innym referacie, w którym podkreślono trudną do przecenienia aktywizację lokalnych społeczności i rozwój „małych ojczyzn” oraz zróżnicowaną ocenę poszczególnych grup. Nowy Program Operacyjny Rybactwo i Morze 2014-2020 jest jeszcze w fazie przygotowywania. Przyjęcie EFMiR na szczeblu europejskim planowane jest na połowę roku, natomiast procedury krajowe pozwolą skonkretyzować program w przyszłym roku. Struktura nowego programu będzie akcentowała nieco inne obszary niż obecnie, nie będzie również sformatowana według dotychczasowych zasad, na osie, pozostawiona zostanie możliwość korzystania z rekompensat wodno-środowiskowych. Według założeń inwestycje w rybactwie powinny służyć minimalizacji negatywnego oddziaływania lub wspierać pozytywne działanie na środowisko. Duży nacisk położony będzie na innowacje

oraz współpracę nauki z praktyką rybacką. Zachowane zostanie wsparcie dla obszarów zależnych od rybactwa, lecz w zmienionej formule.

Od kilku sezonów żywiołowo rozwija się stosowanie efektywnych mikroorganizmów w stawach karpowych. Technika zadawania, stosowane dawki i potwierdzenie efektów produkcyjnych wymagają jeszcze wielu doświadczeń, dlatego referat przedstawiający rezultaty dotychczasowych eksperymentów był niezmiernie interesujący.

Konferencja pozwoliła zaprezentować najnowsze produkty firm paszowych oraz produkujących sprzęt i wyposażenie rybackie. Jak co roku Kapituła wybrała Rybaka Roku, został nim znany wszystkim Antoni Łakomiak.

Do zobaczenia w przyszłym roku, na XX jubileuszowej konferencji

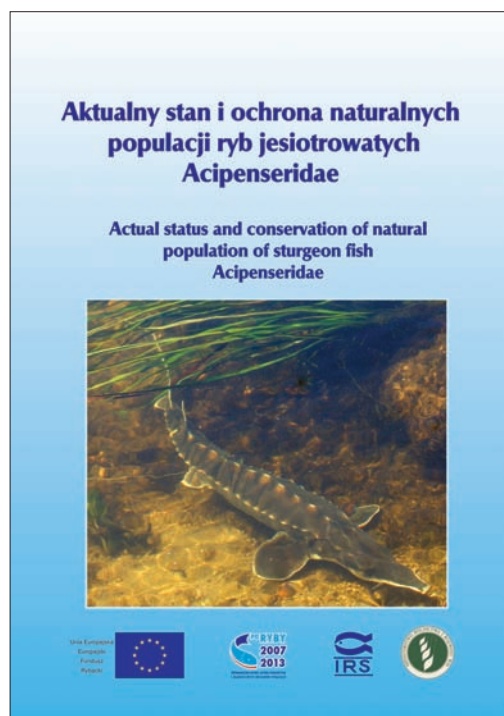
Andrzej Lirski¹, Jerzy Śliwiński²

¹Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

²Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Nowości Wydawnictwa IRS ◆ Nowości Wydawnictwa IRS

Aktualny stan i ochrona naturalnych populacji ryb jesiotrowatych Acipenseridae (Actual status and conservation of natural populations of sturgeon fish Acipenseridae) – red. R. Kolman, Wyd. IRS 2014, s. 253

Monografia została wydana w ramach Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007-2013” – „Projekt pilotażowy w zakresie doskonalenia metod chowu i hodowli jesiotra ostronosego oraz eksperymentalnych zarybień” (umowa nr 00005-61724-OR1400003/10/11). Prace opublikowane w monografii obejmują tematykę następujące zagadnienia: 1. Stan i ochrona ryb jesiotrowatych, 2. Biologia i ekologia, 3. Genetyka i systematyka, 4. Chów i hodowla ryb jesiotrowatych. Opublikowano łącznie 33 prace w trzech językach: (po polsku, angielsku i rosyjsku). Każdy rozdział monografii opatrzony jest krótkim abstraktem (po angielsku) i słowami kluczowymi.

Oto lista autorów publikujących w monografii (w kolejności alfabetycznej): Abdullaeva Naida, Amvrosov D., Asadulaeva Patimat, Balatsky K., Barmintseva Anna, Barulin N., Baydak Leonid, Bekbergenova V., Bilyk Anna, Bronnikov Mikhail, Burtsev Igor, Bushuiev Sergey, Chepel Dimitrii, Chepurkina Marina, Chepurnova L., Chernikov Genadiy, Demchenko Natalia, Demchenko Viktor, Demianenko Konstantin, Dobosz Stefan,

Duda Arkadiusz, Dvoretzkiy Anatolij, Dykukha Igor, Esipova Natalia, Fedonenko Elena, Firsova Angelina, Fopp-Bayat Dorota, Gabibov Magomed, Gankevich Bogdan, Gečys Valdas, Goryczko Krzysztof, Grudniewska Joanna, Grušauskas Vitautas, Gushchin Aleksey, Intereseva Elena, Izergin Leonid, Kapusta Andrzej, Kesminas V., Khakimov Rashit, Khuda Lidiia, Khudyi Oleksii, Kolman Ryszard, Kolos Elena, Kornenko Vladimir, Lysanskiy Igor, Marenkov Oleg, Matveyenko Natalia, Mikodina Ekaterina, Morgunov S., Morzuch Jacek, Moshnyagul Konstantin, Mugue Nikolai, Nikolayev A., Nikolayeva N., Novosadova Alexandra, Pilinkovskij A., Pilipenko Yurii, Plugatarov Vitaliy, Rabazanov Nukkhadi, Ramazanova Madrizhat, Rachek E., Safronov Aleksandr, Semenova Kateryna, Sidorov Nikolay, Skirin V., Stakenas S., Stolbinskii Andrey, Syrbulov D., Szczepkowski Mirosław, Tikhomirov Aleksandr, Tretyak Alexander, Vasil'ev Victor, Vasil'eva Ekaterina, Vedrashko A., Wiszniewski Grzegorz, Zdanowski Bogusław.

Opracowanie: Henryk Chmielewski

Ryszard Kolman, Andrzej Kapusta, Mirosław Szczepkowski, Elżbieta Bogacka-Kapusta – Jesiotr ostronosy – bałtycki (*Acipenser oxyrinchus oxyrinchus* Mitchill). Program restytucji bałtyckiej populacji jesiotra ostronosiego w Polsce – Wyd. IRS 2014, s. 96

Monografia została wydana w ramach Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007-2013” – „Projekt pilotażowy w zakresie doskonalenia metod chowu i hodowli jesiotra ostronosiego oraz eksperymentalnych zarybień” (umowa nr 00005-61724-OR1400003/10/11).

W książce przedstawione zostały następujące zagadnienia:

- Opis gatunku
- Przeszość jesiotra bałtyckiego – historia wymierania gatunku
- Współczesne występowanie jesiotra bałtyckiego w Polsce – efekt badań nad restytucją gatunku
- Podstawy programu restytucji jesiotra bałtyckiego w Polsce

Ponadto zamieszczono rozdział (streszczenie) w języku angielskim dotyczący programu restytucji bałtyckiej populacji jesiotra ostronosiego w Polsce (The restoration program for the Baltic population of the Atlantic sturgeon in Poland).

„Jesiotry, których jedynymi przedstawicielami w polskiej ichtiofaunie były jesiotr ostronosy (*Acipenser oxyrinchus oxyrinchus* Mitchill) i sterlet (*Acipenser ruthenus* L.), od wielu lat są uznane za gatunki wymarłe w zlewni Bałtyku (Walecki 1864, Wilkosz 1904, Kulmatycki 1932, Wiśniewski i in. 2004). Najcenniejszym przedstawicielem tych ryb w naszych wodach był niewątpliwie jesiotr bałtycki. Jeszcze do niedawna panowało powszechne przekonanie, że jesiotr bałtycki to populacja jesiotra zachodniego (*Acipenser sturio* L.). Jednakże istotne różnice morfometryczne pomiędzy jesiotrem bałtyckim a pozostałymi populacjami jesiotra zachodniego sprawiły, że od dawna jego przynależność systematyczna budziła wątpliwości badaczy (Tikhii 1929, Marti 1939, Artyukhin i Vecsei 1999, Holčík 2000). Ostatecznie podstawę do zmiany jego statusu taksonomicznego dały wyniki porównawczych badań genetycznych oraz analizy kładystycznej, świadczące o tym, że jesiotr bałtycki może być uznany za północną populację jesiotra ostronosiego, występującego obecnie wzdłuż atlantyckiego wybrzeża Kanady, której przedstawiciele migrują na tarło do rzek Św. Jana (St. John) i Św. Wawrzyńca (St. Laurent) (Ludwig i in. 2002, Kolman 2003, Stankovič i in. 2007).

Konsekwencją stosunkowo późnej weryfikacji statusu gatunkowego jesiotra bałtyckiego są błędne zapisy w „Czerwonych księgach gatunków ginących” krajów basenu Morza Bałtyckiego, w tym również i w Polsce, a mianowicie został tam umieszczony jesiotr zachodni, który w Morzu Bałtyckim nigdy nie utworzył stabilnej populacji. Natomiast obecność jesiotra ostronosiego w Morzu Bałtyckim została usankcjonowana przez umieszczenie go na „Liście makrogatunków występujących w Bałtyku” (HELCOM 2012) oraz na „Czerwonej liście gatunków ryb i minogów”, w której ma status gatunku RE – regionalnie wymarłego, co oczywiście dotyczy regionu Morza Bałtyckiego

(HELCOM 2013). W Polsce jesiotr ostronosy został wpisany do „Wykazu gatunków ryb uznanych za rodzime” (załącznik 2 do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dn. 16 listopada 2012 r.). Jednocześnie został on objęty zakazem połowów od 1 stycznia do 31 grudnia (§7, ust. 1, pt.4a Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dn. 2 czerwca 2009 r.).

Jesiotr ostronosy był jednym z najcenniejszych przedstawicieli ichtiofauny w basenie Morza Bałtyckiego zarówno pod względem gospodarczym, jak i ekologicznym. Jego powrót do Morza Bałtyckiego ma znaczenie nie tylko w aspekcie wzrostu bioróżnorodności tego arealu, ale również, a może przede wszystkim może mieć istotny wpływ na zachowanie równowagi ekosystemu, szczególnie szelfu morskiego. W składzie ichtiofauny Bałtyku do niedawna brakowało efektywnych bentofagów, co między innymi było przyczyną inwazji babki byczej *Neogobius melanostomus* (Pallas). Powstałą niszę pokarmową wypełni jesiotr bałtycki, a jego starsze roczniki będą mogły skutecznie kontrolować liczebność babki byczej.

Jesiotry, w tym również jesiotr bałtycki, były źródłem doskonałej jakości mięsa, które z uwagi na unikalny skład, a w szczególności wysoką zawartość wielonienasyconych kwasów tłuszczowych ma cechy żywności funkcjonalnej (Jankowska i in. 2005). Szczególną wartość posiada ikra jesiotrów, z której wytwarza się jeden z najbardziej cennych rynkowo produktów spożywczych – kawior. Przed I wojną światową kawior pochodzący od jesiotrów bałtyckich masowo wywożono do Rosji, gdzie były największe tradycje jego konsumpcji (Cios 2007). Tak więc powrót jesiotra do Bałtyku, a za kilkanaście lat umożliwienie rybakom kontrolowanych jego połowów pozwoli na istotne wzbogacenie różnorodności gatunkowej podaży ryb w Polsce.” [ze Wstępu]

Opracowanie: Henryk Chmielewski

Andrzej Marczyński 01.01.1949 – 10.03.2014

Andrzej Marczyński urodził się 1 stycznia 1949 r. w Radomiu. Po ukończeniu szkoły podstawowej i średniej w Radomiu w 1970 r. rozpoczął studia na Wydziale Ochrony Wód i Rybactwa Śródlądowego Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie, które ukończył w 1975 r. uzyskując stopień magistra inżyniera rybactwa śródlądowego.

Bezpośrednio po zakończeniu studiów, we wrześniu 1975 r. rozpoczął pracę w Państwowym Gospodarstwie Rybackim w Słupsku, w Zakładzie Rybackim Bytów, gdzie pracował jako specjalista, a następnie starszy specjalista. Po 2 i pół roku pracy w tym Zakładzie został mianowany na kierownika nowo powstałego Zakładu Rybackiego w Miastku. W trakcie dwudziestoletniego kierowania Zakładem przeprowadził szereg reorganizacji. Zakład ten przekształcił się w Państwowe Gospodarstwo Rybackie Miastko, a następnie w Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe AQUAMAR Sp. z o.o., którego był prezesem.

W 1981 r. został oddelegowany na okres ośmiu miesięcy do pracy w prowadzonym przez Instytut Rybactwa Śródlądowego w Iraku kontrakcie „Rozwój rybactwa na trzech jeziorach Tharthar, Razazah i Habbania”. Jego zaangażowanie i wkład pracy w realizację części rybackiej przyczyniło się w znacznym stopniu do pomyślnego zakończenia tego przedsięwzięcia.

Po ukończeniu szeregu kursów zawodowych i ukończeniu studium podyplomowego w 1987 r. uzyskał pierwszy stopień specjalizacji zawodowej inżyniera w zakresie rybactwa śródlądowego.

W 1987 r. został zaangażowany przez Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej do współpracy polsko-litewskiej, jako konsultant do wdrażania nowych technologii hodowli ryb łososiowatych. Efektem tej współpracy było zbudowanie według jego projektu obiektu hodowlanego na rzece Jura w miejscowości Tawraga.

Andrzej Marczyński był autorem modernizacji i projektów budowy i przebudowy obiektów w zarządzanym przez Niego przedsiębiorstwie Aquamar. Przez cały czas pracy był silnie związany z praktyką rybacką, czego efektem były zastosowane rozwiązania racjonalizatorskie, m.in. samoczynna sortownica pstrągów w przegrodach o nieprofilowanych przekrojach, ekologiczna technologia produkcji

łososiowatych w Starej Brdzie Piłskiej, podchów wylęgu siei mikrowanym kryłem, uniwersalne baseny plastikowe do inkubacji ikry oraz podchów wylęgu i narybku pstrąga tęczowego oraz wiele innych rozwiązań. W 1995 r. był autorem opracowania „Gospodarka rybacka w wodach śródlądowych” jako części do opracowania „Studium zagospodarowania przestrzennego województwa słupskiego”.

Jest autorem bądź współautorem artykułów w czasopismach fachowych, był również konsultantem i projektantem technologicznym wielu obiektów rybackich na terenie kraju.

Gospodarstwo PPH AQUAMAR, którym kierował od początku jego powstania, z jego inicjatywy jest istotnym partnerem w realizacji programu restytucji ryb wędrownych. Również jest ono zaangażowane w opracowanie technologii hodowli raków i palii importowanej z Norwegii.

Był współorganizatorem Szkoły Rybactwa Śródlądowego przy Zespole Szkół Rolniczych w Łodzi k. Miastka. Uczniowie tej szkoły odbywali praktyki w Przedsiębiorstwie Aquamar.

Andrzej Marczyński włączył się w działalność wielu organizacji rybackich, m.in. był członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Rybackiego w Poznaniu, przez 6 lat był prezesem Oddziału Hodowców Ryb Łososiowatych przy Polskim Towarzystwie Rybackim, był współtwórcą i przez kilka lat prezesem Aukcji Rybnej w Ustce, był twórcą i prezesem Lokalnej Grupy Rybackiej Pojezierze Bytowskie, członkiem Zarządu Organizacji Producentów Ryb Jesiotrowatych.

W ostatnich 2 latach poważnie chorował, jednak mimo tych poważnych dolegliwości dalej włączał się w działalność nie tylko swojego zakładu.

W dniu 10 marca 2014 r. odszedł od nas wspinały fachowiec, zawsze pełen pomysłów, uczynny Kolega i nasz serdeczny przyjaciel.

Na cmentarzu w Miastku w dniu 14 marca żegnało Go bardzo liczne grono zasmuconych kolegów i przyjaciół.

**Żegnaj Andrzeju, spoczywaj w pokoju.
Przyjaciele i Koledzy**

XIX Krajowa Konferencja Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych

„Rozwój współpracy przedstawicieli sektora rybactwa śródlądowego jako sposób wdrażania zasad zrównoważonego korzystania z zasobów rybackich”

Hotel Astor, Jastrzębia Góra, 4 – 6 czerwca 2014 r.

Zakład Bioekonomiki Rybactwa Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie zaprasza do wzięcia udziału w XIX Krajowej Konferencji Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych, która odbędzie się w dniach 4-6 czerwca 2014 roku w Hotelu Astor, położonym nad morzem w miejscowości Jastrzębia Góra (<http://www.astorhotel.pl>). W tym roku będzie to już piąta Konferencja organizowana w ramach projektu współfinansowanego ze środków PO „Ryby 2007-2013”, a jej hasło przewodnie brzmi: „Rozwój współpracy przedstawicieli sektora rybactwa śródlądowego jako sposób wdrażania zasad zrównoważonego korzystania z zasobów rybackich”.

Na naszym spotkaniu przedstawione zostaną wyniki analiz dotyczących aktualnej wielkości produkcji ryb jeziorowych, stanu jeziorowej gospodarki zarybieniowej oraz kondycji ekonomicznej rybactwa jeziorowego. Zagadnienia te zostaną przedstawione przez pracowników Zakładu Bioekonomiki Rybactwa IRS w Olsztynie. Jak co roku, wśród wykładów konferencyjnych znajdzie się tematyka związana z gospodarką rybacką na rzekach i zbiornikach zaporowych. Planowane są też wystąpienia poruszające zagadnienia związane z racjonalnym gospodarowaniem populacjami zagrożonych gatunków ryb, proekologicznej gospodarki cennymi gatunkami oraz presji drapieżniczej kormorana na stan ichtiofauny w wodach polskich. Ponadto aktualną problematykę związaną z prawem obowiązującym w zakresie rybactwa śródlądowego przedstawi profesor Wojciech Radecki z Zakładu Prawa Ochrony Środowiska, Instytutu Nauk Prawnych PAN we Wrocławiu. Jak co roku, na naszą Konferencję zapraszamy nie tylko przedstawicieli nauki rybackiej, ale również reprezentantów instytucji nadzorujących racjonalną gospodarkę rybacką, w tym: Departament Rybołówstwa Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej, Urzędy Marszałkowskie. Przewidujemy jak co roku gorące dyskusje, w których głos zabiorą nie tylko prelegenci oraz obecni na naszej Konferencji przedstawiciele praktyki rybackiej i Polskiego Związku Wędkarskiego, ale także przedstawiciele zaproszonych instytucji. Ponadto każdy z uczestników Konferencji otrzyma, jako materiały konferencyjne monografię pt. „Zrównoważone korzystanie z zasobów rybackich na tle ich stanu w 2013 roku”.

Ważną częścią Konferencji będzie premierowy pokaz dwuczęściowego filmu dokumentalnego traktującego o życiu jezior oraz o miejscu rybactwa we współczesnych realiach środowiskowych i gospodarczych. Zwiastuny filmów można już teraz zobaczyć na naszych stronach: <http://zs.infish.com.pl/>.

Wszelkie informacje na temat projektu oraz XIX Krajowej Konferencji Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych (w tym karta zgłoszenia, szczegółowy program, ankiety) są na bieżąco aktualizowane na stronie internetowej projektu.

Gwarantujemy solidną porcję najbardziej aktualnych informacji na temat szeroko rozumianej gospodarki rybacko-wędkarskiej w jeziorach, rzekach i zbiornikach zaporowych, a także przyjazną atmosferę naszego spotkania.

Zapraszamy serdecznie!

Początek Konferencji: **4 czerwca (środa), godzina 11.00**

Zakończenie: **6 czerwca (piątek), godzina 12.00**

Koszt uczestnictwa wynosi **300 zł brutto** (w tym 23% VAT). W ramach tej opłaty przewidziana jest uroczysta kolacja wraz z oprawą muzyczną.

Opłaty dokonywane na miejscu są wyższe o **100 zł**.

Wpłaty prosimy wносить **w terminie do 31 maja 2014 r.** Po przekroczeniu tego terminu również obowiązuje opłata wyższa o 100 zł.

za Komitet Organizacyjny
Tomasz Czerwiński

KARTA ZGŁOSZENIA

..... dnia ..... 2014 r.

(pieczęć instytucji delegującej)

INSTYTUT RYBACTWA ŚRÓDLĄDOWEGO
ul. Oczapowskiego 10
10-719 OLSZTYN – KORTOWO

Zgłaszam udział w XIX Krajowej Konferencji Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych organizowanej w dniach 4-6 czerwca 2014r. w Hotelu „ASTOR SPORHOTEL” w Jastrzębiej Górze.

1. Imię i Nazwisko 1) .....
2) .....
3) .....

2. Gospodarstwo Rybackie, Firma, Instytucja .....

(adres)

3. Wpłaty za uczestnictwo w Konferencji dokonano w dniu .....

na konto: **Instytut Rybactwa Śródlądowego, BGŻ S.A. O/Reg. Olsztyn**
14 2030 0045 1110 0000 0046 9430

5. Przyjmuję, że nieobecność na Konferencji lub zmiany w dokonanej rezerwacji nie upoważniają do roszczeń o zwrot wpłaty lub jej części.

NIP .....

.....
(podpis uczestnika)

.....
Dyrektor – kierownik jednostki

„WYLĘGARNIA 2014”

4-5 września 2014 r.

Temat przewodni:

„Wylęgarnictwo organizmów wodnych a bioróżnorodność”

Organizatorzy:

- Instytut Rybactwa Śródlądowego im. St. Sakowicza w Olsztynie:
  - Zakład Akwakultury
  - Zakład Hodowli Ryb Jesiotrowatych

Uprzejmie zapraszamy na kolejną konferencję „WYLĘGARNIA” o tematyce związanej z zagadnieniami wylęgarnictwa organizmów wodnych i akwakultury. Tegoroczne spotkanie „Wylęgarnia 2014” planujemy zorganizować w dniach 4-5 września 2014 r. w województwie podlaskim. Dokładnego miejsca konferencji nie możemy jeszcze sprecyzować. Będzie to możliwe dopiero po rozstrzygnięciu procedury przetargowej na świadczenie usługi hotelarsko-gastronomicznej. Zorganizowanie konferencji jest jednym z elementów realizacji kolejnego, już V (przedostatniego) etapu operacji zatytułowanej: „Upowszechnianie najnowszej wiedzy oraz propagowanie współpracy między przedstawicielami nauki i organizacjami sektora rybackiego w zakresie wylęgarnictwa i podchowu organizmów wodnych” współfinansowanej w ramach Programu Operacyjnego: "Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007-2013", Oś priorytetowa 3: Środki służące wspólnemu interesowi, Środek 3.1: Działania wspólne, Umowa nr 00002-61720-OR1400001/10.

Temat przewodni tegorocznej konferencji będzie dotyczył interakcji między wylęgarnictwem organizmów wodnych a bioróżnorodnością, a więc zagadnień związanych z produkcją materiału zarybieniowego, zarybieniami i znakowaniem. Oprócz tej tematyki prezentowane będą inne, ważne dla rozwoju wylęgarnictwa i chowu/hodowli organizmów wodnych aspekty.

Przewidujemy zorganizowanie 3 sesji referatowych i jednej plakatowej. Czas każdego referatu nie może przekraczać 20 minut (razem z dyskusją). **Organizatorzy rezerwują sobie prawo wyboru doniesień.** Priorytetowo będą traktowane doniesienia mieszczące się w obszarze

tematu przewodniego tegorocznej konferencji i o stricte aplikacyjnym charakterze.

Teksty prac prosimy przestać w formie elektronicznej (pliki tekstowe przygotowane w programie Word, rysunki w programie **Excel** lub **Statistica**, wysokiej jakości fotografie w plikach z rozszerzeniem .jpg lub .tif). Wraz z tekstem pracy prosimy o przesyłanie załączników zawierających rysunki, tabele i fotografie w formatach plików z oryginalnymi rozszerzeniami (rysunki, fotografie i tabele nie powinny być wklejone w tekst pracy). Prace należy przestać w nieprzekraczalnym terminie **do końca kwietnia 2014 r.**, na adres: zakes@infish.com.pl. Maszynopisy, podobnie jak w latach poprzednich, muszą być przygotowane w sposób zgodny z wymaganiami stawianymi autorom nadsyłającym prace do redakcji *Archives of Polish Fisheries* (szczegóły dostępne na stronie www.infish.com.pl). Przesłane opracowanie musi zawierać **streszczenie składające się z 150-200 słów. W przypadku, gdy nadesłana praca nie będzie spełniała ww. wymagań nie zostanie ona poddana pracom redakcyjnym.**

Rejestrację uczestników konferencji planujemy rozpocząć w środę 3 września br. od godz. 15.00. Nasze spotkanie zakończymy w piątek 5 września po obiedzie. Dalej, bardziej szczegółowe informacje o konferencji będzie można znaleźć w kolejnych numerach Komunikatów Rybackich, a także na stronie internetowej projektu: www.wylegarnia.infish.com.pl. Link do tej strony znajduje się też na stronie internetowej IRS Olsztyn: www.infish.com.pl.

Serdecznie zapraszamy do udziału,
za Komitet Organizacyjny:

prof. dr hab. Zdzisław Zakęś,
Zakład Akwakultury,
ul. Oczapowskiego 10, 10-719 Olsztyn,
tel. 89-5240171,
zakes@infish.com.pl